

Annette hon satt uppå vattnet och sang,
då fick hon höra kyrkans klockor hur de klang ---

Onsala, Hall.

Liungman 164 s. 13-14

Prinsessan hon gick till sin moder,
hon gick till sin moder å bad.
Och hören ni min moder
får jag lov till sjöstranden gå ---

Breared, Hall.

VFF 848 s. 2

Och jungfrun hon frågade sin moder om lov,
att till saltan sjöstrand få gå.

Moder sade till dotteren sin,
att du tar dig till vara för de stolta böljor blå.

Mo, Bh1.

VFF 1313 s. 26-27

Agneta hon satt uppå vågorna å sang,
då fick hon höra kyrkklockornas klang
hå, hå, hå, då fick hon höra kyrkklockornas klang.

Valla, Bh1.

VFF 1319 s. 1035-1036

Antonette hon satt utpå bryggan och sjöng,
till henne så kom där en unger havskung.
Han stoppa hennes ögon, han stoppa hennes mun,
så förde han henne till havets djupa grund. ---

Ytterby, Bhl.

VFF 2120 s. 20-21

Antonetta, hon satt på vaggebrä och sjöng,
då fick hon höra de kyrkeklockors klang.

Hurra, hurra, då fick hon höra de kyrkeklockors
klang ---

Ärtemark, Dls.

IFGH 1175 s. 48-51

Agnetta spatserade med sin kära far och mor
spatserade åt stranden skulle plocka blommor blå.

Väne-Ryr, Vgl.

IFGH 1348 s. 15-17

Agnette hon satte sig på böljorna och sang.

Så fick hon höra, hur kyrkeklockorna de klang.

För å å jo-jo. För å å jo-jo.

Så fick hon höra huru kyrkeklockorna de klang. ---

Askim, Vgl.

IFGH 1797 s. 61-64

Agneta hon gick uppå engelska strand
för henne måste de sjömännen stå.

Hörer du Agneta, vad jag nu säger dig,
vill du nu bli aldrig kärasten min ---

Högerud, Värml.

IFGH 2186 s. 6-8

En vacker tös i England stod utanför huset
och kammade sig.

När en kammar sig, så har havskungen makt med en.
Därför kom han nu och tog tösen. ---

Horred, Vgl.

IFGH 3318 s. 42-43

Det bodde en herre ja söder utom Lund,
han hade la en dotter, Annetta hette hon.
Anetta hon svingar sej söder om Örebro,
där möter hon sjöguden, han var så huld och tro.---

Fors, Vgl.

IFGH 3471 s. 28-29

Hemma skrika stora och hemma skrika små,
men aldrig mest den lille som uti vaggan låg.
Hemma må ni skrika stora och hemma må ni skrika små
men aldrig jag hemkommer till barnen de små. ---

N. Kyrketorp, Vgl.

IFGH 4127 s. 3-4

Du tänker väl på de stora,
du tänker väl på de små,
du tänker väl på det lilla,
som i vaggan lå,
sa havskungen, då hon gav sig av.

(Fragment)

Istorp, Vgl.

IFGH 4833 s. 31

Agneta hon låg vid böljan blå,
så fick hon höra en klang, ding dang, ding dang.
Vad är det för en klang?
Jo det är kyrkans klockor i Holmegård som klang.---

Klövedal, Bhl.

IFGH 5291 s. 10-11

Antonetta, hon gångar sig på Hamborga bro,
där mötte då henne en havsman så god.

Hurra, hurra, hurra!

Där mötte då henne en havsman så god ---

Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 47-50